

Veca cilvēka domas, jaunas un ne tik jaunas meitenes vērojot

Labas dienas, labi ļaudis!
Man strādāt vairāk negribas.
Es laikam dzejnieks būšu.

Latviskā virtuve I

Latviskie ēdieni latviskos traukos,
Latvietēs pārtop latviskos taukos,
Latvieta nezina robežu, malu,
Latviski ēdot, ņem latvisku galu.

*

Rolmopsis un pīrādziņš
Slīd kā oga lejā viņš!
Ah un oh un ņam-ņam-ņam,
Atkal kilo klāt ir man
Uzliec te tik virsū vēl
Šito lielo frikadel'
Štopē iekšā vēl un vēl
Rolādi un vērša mēl'!
Ko tu skaties, brīnies
Ar kalorijām cīnies?
Ko līdz augsts kolestorāls,
Ko līdz, ja ir kaitīgs sāls?
Es tik ēdu, man tik smeķ'.
Kāpustus un al' ar speķ'.
Rezultātā - valnu, valns!
Vēders tāds, kā Gaiziņkalns!

ULDIS

Zaglis

Mazais kļūdu labojums: aizvakardienas zagļa uzvarētāju sauc **Una Neimane**, nevis Eva, kā iepriekš ziņojām. Lai turpmāk danča uzvarētāji avīzē ieraudzītu tiešām savu vārdu, redakcija aicina dejotājus pēc dejas to nosaukt muzikantiem, cik nu vien skaidri prieka emocijās iespējams! Tāpat danču muzikantus lūdzam klausīties jo uzmanīgi! Bet ko šodien sveicam?

Vieni vienīgi joki te notikuši! Bilde ir - vārda nav! Lai noskaidrotu, kā sauc meiteni - uzvarētāju, nācās iesaistīt vairāk nekā 10 cilvēku komandu. Sacēlām kājās visu darba grupu, danču muzikantus, iesaistījām arī Zvīguļu ģimeni un mazo bērnu līdzjutēju pulciņu. Pēc dzirdētas versijas, ka tā varētu būt Zvīguļu meita, nejauši trepēs sastopu ģimenes pastarīti un vaicāju "tā nav tava māsa", uz ko mazais Jēkabs pārliecinoši atbild, ka "nav vis, māsa dančos nav bijusi". Citi mazie bērni sāk vaicāt, ko meitene noziegusies, ka viņu tik ļoti meklē. Gala rezultātā atrodam aizmigušu uz dīvāna pie novusa galda. Tā ir īstā! Sveicam vakardienas Zagļa uzvarētājus: bēgošo **Kati Tinu Akmentiņu** un **Gati Neimani!**

Krāsīslavas 3x3 saietā avīzē

trešdiena, 11.07., Nr. 4

Latviskā virtuve II u.c. nopietnas lietas

Ar latviskiem, smeļīgiem ēdieniem 3x3 saieta čaklās saimniecītes un jauniešu komanda mūs lutina no pirmās dienas! Sevišķi pusdienas pēc pirmās ievirzes liekas tik ņammīgas, ka neviļus sanāk štopēt iekšā vēl un vēl.

Ko vairs uztraukties par kalorijām! Es savai draudzenei Vinetai no Floridas allaž atgādinu: "Kad esi Latvijā, aizmirsti par kalorijām!" 3x3 vienreiz/divreiz gadā – neļausimies nomirt badā. Bet Siliņš lielās, ka zinot, kā palīdzēt tiem, kuriem liekas, ka problēmas ar svaru –

1) piedāvāt negaršīgus ēdienus! Tāds ieteikums šoreiz nederēs, jo ēdieni Krāslavā ir ņam, ņam. Es piedāvāju 2) variantu – pēc katras ēdienreizes un vēl lieku reizi nokāpt/uzkāpt kalniņā. Tas varētu izdoties, jo lielākā daļa nometnieku, kas dzīvo ģimnāzijā, savus auto rumakus nolikuši atpūsties stallī, bet tie, kas brauc, aizbrauc garām. Ir jau gan vēl tādi kā Cepļu Reinis, kas buljonu pusdienās nedzer, jo vienīgais šķidrums, ko viņš dzer, ir alus nīkšanā. Esot vēl 3) variants – neēst nemaz. Bet tad var sanākt *norauties* – un sākt ēst visu, kas pagadās ceļā – ogas pa tīro no vienīgā upeņkrūma podniekmeistara dārzā, nepabeigtos ReiterLīgas zāļu vainagus vai pa kluso iešmāukt *Maximā*. Bet ko nu vairāk par ēšanu! Visas problēmas esot galvā! Nedomā par svaru! Ēdot sarunā ar savu organismu, un tas pats regulēšoties. Ar to sarunāšanu man gan bieži nesanāk. Vēl jāpiestrādā!

Vēl labu ieteikumu dzirdēju no Kirmušku madamas: "Labāk neskatīties laiku, tad vieglāk piecelties!" Tā praktiskā pielietojuma rezultātus redzēju vakardienas nīkšanā – pilns kā murdā, un Laša Kundzei tik atlika bolīt acis un līgoties kopā. Gāja varen lustīgi – ne tik dziedāja, bet arī dejoja! Ne tik uz grīdas, bet arī uz galdiem! Par to nīkšanas senjoritām tika lauru vainagi, gan ne bez kukuļalusdevas palīdzības muzikantam Ērikam.

Nīkšana ir arī vieta, kur risināt ģimenes lietas, var arī neskrīet pie saieta mammas Līgas Rupertes pēc konsultācijas. Nu dikti mīļi kopā izskatījās Bogustovu pāris vēlāk, kad Ansis bija izdancinājis nīkšanas meitas un sievas un atgriezies pie savas pēkšņi uzradušās sieviņas. Ek, nīkšana ir vieta, kur viss var notikt. Esot nīkuši līdz 5 rītā! Par to prieks! Aug maiņa! Iepriekšējo gadu piemēri neiet zudumā!

Arī ekskursijas, protams, katrai grupai tika visjaukākās! Man ilgi paliks prātā Piedrujas pierobeža – fantastiski skati pāri Daugavai uz kaimiņu Baltkrieviju (bet tikai skati!), 18. gs. baroka baznīca, kuras divi torņi no tālienes atgādina Aglonu (bet tikai no tālienes), jo apkārt valdīja īsta Latgales idille un klusums, ne pūļi un komercija.

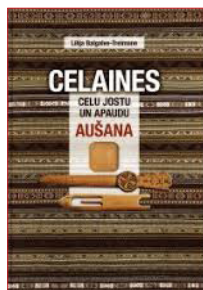
Vēl viena saieta dienas rota tiek katram, ko ielikt un saglabāt atmiņū pūrā!

Vienmēr jūsu,
apgarotā Kleopatras

Reklāma

Pārdošanā Lilijas Baltgalves-Treimanis jaunā grāmata **Celaines. Celu jostu un apaudu aušana**. Cena: 30€.

Interesēties pie Annas Gobzemes-Nulles (tāl. nr. 29474175)!

Tā Elza Cekula piedalās Cepu cepu

Svarīgi!

- Ārpus nīkšanas telpām lietot alkoholiskus dzērienus ir **aizliegts!**
- Lūgums smēķēt tikai tam paredzētajās vietās!
- **Nakts sarunas** iespējams skatīties vietnē Facebook **tiešsaistē**. Apskati Krāslavas 3x3 lapu!
- Vai jau atradi savu *dvīņu* *istabiņu*?
- **Liekie matračī, segas, spilveni un gultas veļa** jāatnes uz infocentru!
- Labojums! **Baseina dušas** pieejamas plkst. **7.00 - 10.00**, kā arī **14.00 - 20.00**.
- Rīt plkst. **16.00** Pils parka **stadiona atklāšana** kopā ar Inetu Radēviču!
- Aicinām rīt plkst. **18.00** Plātera pils parkā **stādīt kokus!**
- Entuziasti rīt pēc Senajām sporta spēlēm rīko **Nakts basketbolu!** Piedalies!

Kas ir tavs līdz šim spilgtākais iespaids vai notikums saietā?

Saieta žurnālistikas ievirzes dalībnieki iejūtās korespondentu ādā un veica savu pirmo uzdevumu – nointervēt trīs dažāda vecuma trīsreiztrīsniekus. Jautājums tika uzdots līdz ekskursijai. Jautāja: **Elizabete Puzule, Jasmīna Vītola, Una Neimane, Rozīte Katrīna Spīča, Anda Amoliņa, Holgers Folkmanis, Daris Dēliņš, Anna Gobzeme - Nulle.**

Patīk izmēģināt ko jaunu

Klāvs Roberts Briedis no Rīgas (10 gadi): - Mans spilgtākais iespaids ir robotika. Saietā esmu jau trešo reizi, un man vienmēr patīcis tas, ka var izmēģināt ko jaunu.

Labs mājturības kabinets

Pauls Silenieks no Rīgas: - Hm, jāpadomā! Laikam visvairāk man patīk mājturības kabinets, kurā es kaļu rotas, jo manā skolā mājturības kabinets ir tāds .. nu bēdīgs.

Kā mežā izdzīvot

Ieva no Daugavpils (10 gadi): - Esmu pirmo reizi 3x3 nometnē. Man patīk meža takas un tas, ka mēs mācījāmies mežā izdzīvot.

Patīk gaisotne

Andris: - Man patīk, ka te cilvēkos ir miers, smaids sejās, nenaspringta gaisotne.

Visi te ir tik priecīgi!

Amanda Rebuka no Ventspils (14 gadi): - Patīk kopīga dziedāšana, mājīgums un kopības izjūta. Man ļoti patīk, kā citi izturas pret mani, visi te tik priecīgi!

Kopā ar bērniem

Katrīna Ozola: - Visi ļoti smaidīgi! Pagājušajā gadā pirmoreiz uz nometni atbrauca mūsu bērni, un šogad atbraucām arī mēs.

Pienuņpūkas stāsts

Dace Liepa no Salaspils: - Man patīk nometnes logo – pienuņpūkas stāsts. Uzzināju, ka tā ir rotadata. Pilnais stāsts jāprasa Ako, nometnes organizatoram. Vēl neesmu apmeklējusi nevienu ievirzi, bet domāju aiziet uz saimniecēm, lai varētu pasēdēt, kāju pār kāju pārlikusi, un klausīties, ko viņas runā.

Tik mierīgi pēc Dziesmu svētkiem

Inese Grīnvalde no Ķekavas: - Patika ievirzē par bitēm un dabu – bija lavandas vagā, sajutu smaržu, dūca bites, skatījos mākoņos. Tas man ļoti patika. Kaut kas tik mierīgs pēc Dziesmu svētkiem.

Pārsteidza rudzupuķes

Agita Akmentiņa-Kūliņa: - Mani pārsteidza rudzupuķes vagā, kas pašas sasējas. To redzēju ievirzē *Bites un daba*.

Gan kopā, gan vienatnē

Ilze ar meitiņu Auroru no Rīgas: - Esmu pirmo reizi 3x3,

bet jau no pirmās dienas esmu redzējusi piesātināto 3x3 - tik daudz jaunu iespaidu! Kā jaunajai māmiņai man ļoti svarīgi, ka varu būt ar visiem kopā, bet tai pat laikā pabūt vienatnē.

Kals laulību gredzenus

Patriks, polis no Anglijas: - Esmu pirmoreiz, neprotu valodu, bet mans tulks ir mana līgava. Man pašam interesē alus darīšanas ievirze, bet uz rotu darināšanu iesim abi kopā, jo mēs gribam izkalt sev sudraba laulību gredzenus. Te visi ir ļoti draudzīgi kā viena liela ģimene.

Gaida cepļa atvēršanu

Astrīda no Krāslavas: - Esmu dejotāja, biju uz svētkiem Rīgā. Nometnē esmu pirmo reizi, un mans pārsteigums, ka te visi runā latviski. Īpašs prieks man par ārzemniekiem. Kopumā valda ļoti laba gaisotne. Podnieku darbnīca ir mana pirmā ievirze, bet neko daudz nevaru pateikt, jo rezultāts būs pēc cepļa atvēršanas.

Saldējums un skudriņas

Ieva Vilkova no Ogres (4 gadi): - Man garšo saldējums un pieniņš. Un skudriņas, ko skatījām un atļaidām atpakaļ, lai dzīvo.

Visi viens otru sveicina

Aleksejs no Krāslavas: - Ļoti draudzīgi un laipni cilvēki, visi sveicinās un smaida. Es esmu sētnieks, es tik daru savu darbu.

Grib dzīvot nometnē

Marta Vanaga no Ķekavas (6 gadi): - Es jau vispār ļoti mīlu mājas, bet nometni mazliet vairāk. Gribētu visu laiku dzīvot nometnē.

Alnis ceļā

Līga Simkeviča no Rīgas: - Ja nerunā par savu debiju ievirzes *Cepu, cepu* vadīšanā, spilgts moments bija ceļā uz nometni, kad ar auto divas reizes uzskrējām alnim - pie Kokneses un pie Krāslavas. Laimīgā kārtā auto nebija skādēts.

Latviskā gara vērtības

Elīna Krastiņa no Valmieras: - Pēdējoreiz biju 3x3 pirms 18 gadiem, bet, dziedot vakardziesmu, nav jāpiedomā pie vārdiem. Atver muti, un skan. Saietā pamatvērtības nemainās kopš manas bērnības. Latviskā gara vērtības tiek cildinātas nemainīgi cauri laiku līkločiem.

Tikt pie sava kroņa nav vienkārši

Gunita Upeniece no Krāslavas (12 gadi): - Mans lielākais iespaids ir kroņa taisīšana. Man patīk rokdarbi. Bet tas nav vienkārši, uzreiz neizdodas, bet, kad ievirzes vadītāja palīdz, tad sanāk skaistāk.

Iepazīstam novadu

Zelta zivtiņ, kur tu esi?

Kad pilsētas bērni tiek brīvā dabā!

Kaķīts mans, kaķīts mans...

Elza, vismaz 2 metri!!!

Katrs pats savas laimes kal... sava poda mīcītājs!

Mazā Latgales Āfrika.

Satikšanās foto mirkļos

Tipisks Pēteris.

Kas būs vakariņās? Jeb kurš?

Šis autobuss tālāk par robežu nebrauc!

Kad no mīlas šķir tikai žogs!

Piedrujiešiem pašiem sava Krāslavas 3x3 logo versija!

"Pašiņš" jeb kā pagātne satiekas ar tagadni.

Dzīvosim zaļi? jeb Zaļā dzīvesveida dažādās nokrāsas

"Es jau neesmu TIK zaļa," tā uz aicinājumu piedalīties jaunā žurnāla *IEVA Dzīvo Zaļi* tapšanā atrunājās gan daža laba kolēģe, gan iespējamie stāstu varoņi. Būdami pieticīgi, ar savu latvisko *ko tad nu es tā arī* bieži neuzzinām par to, cik patiesībā esam gudri, varoši, prasmīgi un... arī zaļi. Un, ja jau daudzi tādi esam – arī tie, kuriem šķiet, ka tiiik ļoti zaļi viņi tomēr nav – ko tad vēl jaunu varētu izlasīt jaunajā šai tēmai veltītajā žurnāliņā, kas nu pievienojies plašajai *IEVAS* žurnālu saimei?

Kas mūsdienās ir zaļais dzīvesveids? Paši vides aizsardzības organizāciju darboņi jau šo savu nokrāsu ir mainījuši – zaļš labi izskatās kā mārketinga triks, bet patiesībā runa jau sen vairs nav par zaļumu, jo īsteni zaļajam ir gana daudz nokrāsu. No vienas puses zaļš ir dabisks – tāds, kas nācis no dabas vai katrā ziņā dabai nekaitīgs. Tomēr ne vienmēr var skaidri zināt, vai koka mēbele vienmēr būs dabai – putniem, jūrai, gaisam, ko elpojam, – nekaitīgāka par plastmasas... It kā skaidrs, ka plastmasas maisiņi ir viens no negantākajiem atkritumiem, kas bojā dzīvi gan cilvēkiem, gan dabai, bet... arī plastmasas maisiņi mūsdienās ir dažādi – daži ar lieku sadalās un nepaliek vidē. Neiekrīt galējībās, skaidrs, ka patiesība ir kaut kur pa vidu. Lai pamazām šķetinātu zaļā dzīvesveida dažādo nokrāsu mīklas, atbildes uz tām aprakstīsim žurnālā *IEVA Dzīvo Zaļi*, kas šogad iznāks trīs reizes – vasarā, rudenī un ziemā. Skaidrosim, ar ko sākt zaļo dzīvošanu, meklēsim, kā

ērtāk, lētāk, reālāk to izdarīt un centīsimies mainīt līdzšinējo lietu kārtību un ieradumus par labu videi.

Protams, vides aktivitātes Latvijā nav nekas jauns – tieši vides aizsargātāji bija pirmie, kas iekustināja brīvās Latvijas atjaunošanas ideju, bet kopš tiem laikiem aizritējuši nu jau vairāk kā 30 gadu... Gribo cerēt un domāt, ka esam nobrieduši un gatavi par vides saudzētājiem runāt nevis kā par dīvaiņiem, kas vai nu piesien sevi pie kokiem, vai dauza lielveikalu skatlogus, bet saprast, ka, ja ikviens nekļūsim par zaļo, mums pašiem būs jāēd no bļodiņas, kur spļaujam. Ne tikai pārnestā nozīmē.

Man patīk salīdzinājums, kādu var lasīt mūsu jaunajā žurnālā – mēs apgūstam ceļu satiksmes noteikumus un vienkārši tos ievērojam, nebrīnoties, kāpēc tieši pie sarkanā ir jāstāv, bet zaļā – drīkstam doties uz priekšu. Gluži tāpat kā šķērsot ielu pie gājēju pārejas, ir arī izmest pārstrādei visu, ko vien var pārstrādāt. Un ko nevar – izmest sadzīves atkritumos. Zinu, ka daudz ir skepses, bet tikpat daudz ir ļaūžu, kas labprāt kaut ko darītu, bet vēl nezina, kā, ko un kāpēc? Lūk, tieši jums žurnālā *IEVA Dzīvo Zaļi* to rakstīsim! Pirmais numurs jau pieejams tirdzniecības vietās!

TĪNA, *IEVA Dzīvo Zaļi* galvenā redaktore

Ievirzes

Dzirksteles pa gaisu

Interesantu atgadījumu piedzīvojām zaļā maršruta ekskursijas laikā Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālajā struktūrvienībā. Tur visu acu priekšā ar saieta dalībnieku rokām piecās minūtēs tapa 3x3 zīme no metāla.

1. Vispirms Juris Ruņģis ar zīmuli uz metāla plāksnes uzrakstīja 3x3.
2. Tad tehnikuma skolotājs Māris Ločmelis (arī mūsu saieta dalībnieks) ar plazmas aparātu, dzirkstelēm šķīstot uz visām pusēm, no metāla plāksnes izgriezta gan šos abus ciparus, gan reizrēķina zīmi.
3. Visbeidzot Andris Grebis ar to pašu plazmas aparātu iededzināja vārdus *vēl mūžam*.

DAIGA

Bauda latviskumu koncentrētā formā

Grestu ģimene no Austrālijas Krāslavas 3x3 ieradusies kuplā pulkā: Ojārs Greste, viņa dēls Edgars, vedekla Susanna, kā arī mazbērni Tālis (6) un Zemene (2).

Ojārs dzimis Liepājā, bet jau mazotnē bijis spiests izceļot no Latvijas, savukārt viņa dēls Edgars dzimis Austrālijā. Neraugoties uz to, runā latviski tikpat kā bez akcenta. „Austrālijā tas varbūt nav tik svarīgi, taču te man gribas runāt tā, lai būtu patiešām pa latviskam,” saka Edgars.

Mūsu saruna rit pa pusei latviski, pa pusei angliki, jo Susanna ir austrāliete. Latviski šo to saprot un māc arī pateikt saziņā ar bērniem biežāk lietotos vārdus, piemēram, „Beidz!” vai „Ko tu dari?!”. Latvijā smaidīgā, trauslā austrāliete ir pirmo reizi. Viņa priecājas par skaistajiem mežiem, ezeriem un to, ka var iepazīt sava vīra saknes.

Ar bērniem Edgars un Ojārs runā latviski, bet kopējās sarunās gan tiek izmantota angļu valoda. Tāpēc bērni labāk runā angliki. Taču saietā Edgars mana, ka te viņi daudz vairāk runā latviski. Kaut vai noklausoties, kā citi bērni prasa saldējumu, atkārto to pašu. Tālis pat atzīst, ka saietā domājot latviski. Edgars vēlas, lai bērni prastu latviski: ne tikai paša sarunu dēļ, bet arī tāpēc, lai viņi saprastu, piemēram, latviešu dziesmas. „Kamēr bērni nebija piedzimuši, nebiju aptvēris, ka man tas būs tik svarīgi,” viņš piebilst.

Arī Susanna priecājas par bērnu divvalodību: ne tikai emocionālu, bet arī pragmatisku iemeslu dēļ. Ja bērns kopš bērnības kustinājis smadzenes, lai runātu divās valodās, tad, visticamāk, viņam būs vieglāk iemācīties gan citas valodas, gan matemātiku un citas zinības.

Interesanti, ka Edgara dzimšana bija iemesls, lai viņa mamma ikdienā atgrieztos latviešu valoda. Proti, Edgara mamma Dagnija sākotnēji bija precējusies ar austrālieti. Viņai piedzima divas meitas, un ģimenes valoda bija angļu. Vēlāk, kad Dagnija apprecējās ar Edgara tēvu Ojāru un gaidīja abu kopīgo dēlu, ģimenes valoda joprojām bija angļu. Līdz kādā dienā abi nolēma: no šodienas runāsim atkal latviski, lai veidotos latviska ģimene.

Latviju Edgars pirmo reizi redzēja desmit gadu vecumā - 1991. gadā. Ojārs dzimtenē bijis arī padomju gados. Grestes viesojās Latvijā arī 1995. gadā, kad atveda šurp vectēva pelnus. Šogad vectēvam apritētu simts gadi: viņš bija dzimis vienā dienā ar Latviju.

2006., 2007. un 2008. gadā Edgars ieradās Latvijā regulāri, jo studēja antropoloģiju un rakstīja zinātnisko darbu par ārzemju latviešu identitāti, kā arī veidoja dokumentālo filmu par latviešiem, kuri no ārzemēm atgriezušies Latvijā. „Es iemīlējos arī vienā meitenē. Jā, tajā laikā domāju par pārcelšanos uz Latviju. Tomēr attiecības izjuka, un tad sev jautāju, vai es biju iemīlējies meitenē vai idejā par viņu, jo meitene bija folkloriste un tad vasara, tautastērps, tautumeita... Domāju arī

par Latviju: vai tiešām es te varētu dzīvot vai arī biju tikai iemīlējies idejā par to? Es te jutos mājās, tomēr ne kā vietējais,” viņš atceras. Turklāt smagi saslima Edgara mamma, tāpēc viņš devās atpakaļ uz Austrāliju. Mamma devās aizsaulē, bet Edgars apprecējās ar nesen iepazīto Susannu: mammas nāve bija kā spēriens, kas mudināja veidot savu ģimeni.

Tomēr doma par dzīvi Latvijā prātā ir joprojām. Ojārs te atradis mīlestību un domā par braukšanu mājās. Turklāt šogad, simtgades Dziesmu svētkos, dziedot kopkorī, viņš pirmo reizi tur juties tiešām kā savējais, nevis kā iebrucējs, kas aizņem kāda vietējā korista vietu.

Edgars pieļauj: ja tēvs būs šeit, arī paša dzīve varētu ritēt vismaz daļēji Latvijā. Edgaram un Susannai ir interesanta nodarbošanās: viņi veido dažādus sīžetus par lauksaimniecību, kas noder fermeriem gan reklāmai par savu saimniecību, gan kā videopadomu krātuve citiem jo sevišķi par to, kā no industriālas saimniekošanas pāriet uz ekoloģisko. Abi cer radīt video kanālu internetā par lauksaimniecības tēmām. Ja šo darbu kaut daļēji varētu pārcelt uz Latviju....

Savukārt Ojāram aktīvie darba gadi jau aiz muguras, bet iepriekš viņš bijis gan būvinženieris, gan programmētājs, gan mācībspēks universitātē, kur mācīja, kā izmantot datortehnoloģijas būvniecībā. Ojārs daudz laika velta latviešu sabiedrībai Austrālijā: raksta rakstus vietējam latviešu laikrakstam, rediģē latviešu biedrības mājas lapu, rīko izstādes un 14. jūnija atceres pasākumus.

Nevaru nepajautāt, kā Grestes izvēlējās vārdus jaunākajai paaudzei, jo sevišķi Zemenei. Izrādās, ka tik latviska vārda izvēlē liela loma ir arī Susannai. Klausoties latviešu dziesmas, viņa uztvērusi vārdu Zeme. Viņai patika, kā tas skan, turklāt uzzinot tā plašo, lielo, nozīmīgo jēgu, vēl jo vairāk gribējusi meitai šo vārdu. Tomēr Edgars bērnu tā saukt nevēlējās. Tāpēc vienojās par Zemeni. Interesanti, ka Etiopijā arī ir šāds personvārds, tikai tur tas nozīmē *Zelta brīdis*. Savukārt Tālim vārds izvēlēts tāds, lai būtu gan latvisks, gan viegli izrunājams angļiskā vidē.

Runājot par 3x3, Grestes saka, ka pat nevar saskaitīt, cik saietos piedalījušies gan Austrālijā, gan Latvijā. „Te koncentrētā formā var visu nedēļu būt latviskā vidē, uzlabot savas zināšanas par latviešu kultūru, politiku utt.,” teic Ojārs.

Agrāk Edgars 3x3 *tusējies līdz agram rītam*, bet nu vairāk jādodomā par ģimeni, tāpēc dodas uz tām ievirzēm, kas paredzētas bērniem. Vienīgi kopā ar tēvu pierakstījušies uz *Latviskajiem godiem* un cer pagatavot pastalas. Ojārs iesaistījies arī *Skatuviskajā meistarībā* un *Korī*. Susanna pieteikta ievirzēs *Bites un augi* un *Ziedu vainagi*.

Susanna uzskata: tas ir lieliski, ka saietā ir kopā vairākas paaudzes. „Šis saiets arī ir lielisks veids, kā iepazīt latviešu tradīcijas. Turklāt jauki, ka tas notiek tik skaistā vietā kā Krāslava,” viņa saka.

ILZE

Nenokavē!

Rīt Apvārsnī

Dainis Īvāns par Daugavas loku burvību

Rīt Nakts sarunās

Saruna par valsti

Runāsim par to valsti, no kuras esam nākuši, par to, kā tās atšķiras un kas ir kopīgs. Sarunā piedalīsies saieta dalībnieki no visiem kontinentiem. Vadītāji: Jolanta un Ansis Bogustovi.

Ievirzes

Autogrāfs uz rokas

Otrdien žurnālistikas ievirzes telpā kultūras namā pēkšņi ieradās divi vietējie krāslavieši un atzinās Ansim Bogustovam, ka ir viņa darba fani. Marijas vēlme bija saņemt no Anša autogrāfu. Un tas elegantī arī tika sniegts - visiem lielā jautrībā noskatoties, žurnālists to uzrakstīja kundzei uz apakšdelma.

DAIGA

Vakara pasākums

Krāslavieši dzied un dejo

Vakardienas novadnieku koncerts bija pārsteigumiem bagāts! Krāslavieši sagaidīja 3x3 saieta skatītājus ar dziesmām un dejām, tās krāsainos priekšnesumos izpildīja visdažādāko vecumu mākslinieki. Līdzās deju kolektīviem, folkloras kopām un citiem novadniekiem uz skatuves krāšņi atskanēja arī Krāslavas krievu dziesmu ansambļa balsis. Saieta TV veidotājs Ansis saka īpašu paldies vokālistēm no grupas *Viktorija* par atraktīvo uzstāšanos, kuras laikā viņš esot jo aši atkal ķēries pie jau malā noliktās kameras!

Mierīgie pitoni, čaklās bites un pacietīgie suņi

Dace celaines jūt ar pirkstiem, ne ar galvu. Viņas pirmajam darinājumam jau vismaz desmit gadu. *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Izrādās, to pirmo celāni pēc tam izmanto, lai sietos klāt - izstaigātu māju un izmeklētu to labāko vietu, kur iesieties un sasieties! *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Vīram un bērniem klāt sieties nevarot, tie pārāk kustīgi... Toties var sēdēt uz lielās bumbas, Dacei tā patīkot nu ļoti! *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Šajā ievirzē ar diegiem jāiedraudzējas - mierīgi, pacietīgi un tad čakli! *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Jādraudzējas ir ne tikai ar diegiem, bet arī ar jauniem vārdiem - celu dēļiši, celi, velki, šķīriens... *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Pats svarīgākais? Celu dēļiši NEKAD nekarājas! Turi rokā, nostiep vai vislabāk sasien... Sasien skaistā kūciņā! *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Pat celu dēļišu caurumiem ir skaisti vārdi - Anna, Beatrise, Cecīlija, Dace. Un katram dēļītim uz vēdera cipars! Katrs dēļītis veido tieši vienu stripiņu. *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Vienā dēļītī visi diegi jāievelk no vienas un tās pašas puses. Citādāk netikt ne uz priekšu, ne atpakaļ! *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Agri vai vēl ar diegiem iedraudzējas katrs un gaitenis pie ievirzes lēnām iešūpojas tādā kā ritmā. *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Katram cilvēkam esot savs rokraksts celojot, bet ritmiskā kārtība visiem viena. *Viens, divi, trīs, četri, pieci...* Pagriezām celu dēļišus, atrodam šķīrienu, piesitam šķīrienu, pieskatām malu, izvelkam cauri audu diegu... *Viens, divi, trīs, četri, pieci!*

LĪGA

Rīt, 12. jūlijā

8.00- 9.00	Mošanās
9.00-9.30	Brokastis
9.40-10.15	Dienas tēma, TV, rīta multenīte
10.20 - 12.45	Rīta ievirzes
13.00 - 14.00	Pusdienas
14.00 - 16.30	Pēcpusdienas ievirzes
16.45 - 18.45	Pievakares ievirzes
19.00 - 20.00	Apvārnis
20.00 - 21.30	Vakariņas
21.30 - 21.45	Rikšu koncerts (Kultūras namā)
21.45 - 23.00	Vakara dziesma, Vakara pasaciņa (pie Kultūras nama)
23.00 - ...	Senās sporta spēles, Nakts sarunas
	No 22.00 Danči ģimenei Danco tie, kam pāri 14; Nīksana

Nakts saruna

Mēs te dalīsim laimi!

Kas sēdēs tuvāk, dabūs vairāk! Tā telpā iekšā aicināja Jolanta Bogustova. Nakts sarunā par laimi līdzās prāvam pulciņam trīsreiztrīsnieku piedalījās mākslinieks Raimonds Vīndulis, kas veidojis *Laimes muzeju*, tāpat ar savām domām un pieredzi dalījās arī Lolita Lūse un Sannija Kalniņa.

Pirmais Jolantas jautājums nakts sarunā par laimi skanēja pavisam tieši: „Kā kļūt laimīgam?” Teikšu, kā ir - šo diskusiju ir diezgan sarežģīti atstāstīt dažās īsās rinkopās, bet tās gaitā pavisam noteikti atklājās, ka laimei ir ļoti daudz seju. Piemēram, zinātnieki apgalvo, ka zīdaiņa laime ir ļoti bioloģiska - būt kopā ar mammu. Tikmēr jo vairāk pieaugam, jo biežāk lasām dažādas padomu grāmatas par to, kā kļūt laimīgiem. Kāpēc? Viens no skaidrojumiem - lai pieļautu sev dažādus stāstus un meklētu sevi uzrunājošāko. Iepazīstot citu nelaimi, cilvēks pa istam novērtē savu laimi. Vēl cilvēks nevarot būt laimīgs viens pats tikai ar sevi, un nedrīkstot dzīvot tikai pagātnē vai nākotnē. Ir būtiski spēt koncentrēties uz svarīgo. Laimē var justies nelaimīgs un nelaimē - laimīgs. Raimonda stāstā atklājās, ka *Laimes muzejs* ir kā tāds laimes forts, kur domāt par to, kā rodas laime, un kur saule uzaust agrāk nekā citur Latvijā. Un ka viņam arī svētuma sajūta ir laime! Interesanti, ka vīriešu un sieviešu laimes definīcija pavisam noteikti atšķiras. Vienām svarīgas ir emocijas, ko jūtam tagad, otriem visa uzkrātā pieredze.

Te varētu diskutēt, kā saka, daudz un dikti, bet skaidrs ir viens - citējot Aināru Grīnvaldu, „dzīve ir kā ritenis, kas rit, un laime nav tikai vienā spieķī!”

LĪGA

Jubilāri

Sirsnīgi sveicam vakardienas jubilāru!

Dzimšanas dienu svin:
Uvi Briedi

Sirsnīgi sveicam šodienas jubilārus!

Dzimšanas dienu svin:
Valters Treimanis
Tomass Kristis Kalniņš

Pareizi vai nepareizi?

Studiju laikā kāds cienijams profesors reiz stāstīja, ka pilskalni Daugavas krastos ne nejaušības pēc izkārtājušies līdzīgā attālumā. Izrādās tie ir diezgan līdzīgi attālumā viens no otra, lai ceļš būtu veicams 3 dienu laikā un ceturtajā dienā būtu iespējams no kuģa klāja nokāpt un vienam no otra atpūsties, izkāpt uz sauszemes, pabūt vienatnē. Mīlīši, tas ir šodien! Šodien redakcijai neklausu neviena ierīce un tekstu vairāk nekā avīzē vietas.

Kad no rīta gausi velku kājas uz brokastīm, pie ieejas durvīm atskan divu darba grupas pārstāvju vienbalsīgs *labrīt!* un uzmundrinājums par smaidīšanu šodien. Un ir jau taisnība, ir par ko smaidīt, bet nogurums ir ņēmis virsroku.

Uz ačgārnību (pareizumu vai nepareizumu?) vilka jau vakar, kad, piemēram, avīzes redaktore ar mašīnu sekoja līdzī nepareizajam autobusam (nevis rozā, bet violetajam) un Laimes muzeja vietā nonāca zirgu sētā *Klajumi*. Laikam jau šoreiz bija jānotiek visam nepareizi, jo tieši šajā zirgu sētā redzējām arī koku – priedi un egli, kas kopā saaugušas. Tāpat *Prāta spēlēs*, kurās uzvarēja *Gudrie* (te gan nav nekā dīvaina un nepareiza), kādā no raundiem minējām ačgārnās dziesmas. Kā kronis visam – avīzes foto redaktore vakar vēl vakarā sajauc nakti ar dienu, gulēt neaizgāja vispār un tagad iesniedz bildes, kas ir kājām gaisā!

Doma gan par citādāku avīzi tapa jau senāk. Kādā dzeistrā jūnija vakarā lasu, ko cienijamie dzeltenās preses pārstāvji man atbildējuši mūsu sarakstē. Tur *melns uz balta* rakstīts "dzīve tāpēc vien ir jauka, ka piespēlē beidzot iespēju tikt arī pirmajā lapā." Nešaubīgi šajā amatā esmu pirmo reizi, tomēr par 3x3 redakcijā pieņemto kārtību zinu gana daudz. Pēcāk saprotu, cik jautrs pārpratums mums sanācis! Mans rakstiskais aicinājums "dzīves pieredzes bagātos un humora pilnos

Vispirms uzraksts uz durvīm, nu jau arī pats Ansis otrādi

rakstus likt 1 lapā" ir pārprasts. Re, viens mazs punkts var mainīt visu nozīmi! Es, kā jau skolotāja, protams, izskaidroju, ko biju ar to domājusi.

Šim visām ačgārnībām par godu es šajā ačgārnajā avīzē lieku SiliņUldi un Kleopatru 1. lapā! Un patī cenšos rakstīt kā piedienas pēdējai.

Jo ačgārnī ne vienmēr nozīmē ko sliktu – labāk citādāk, nekā nemaz...

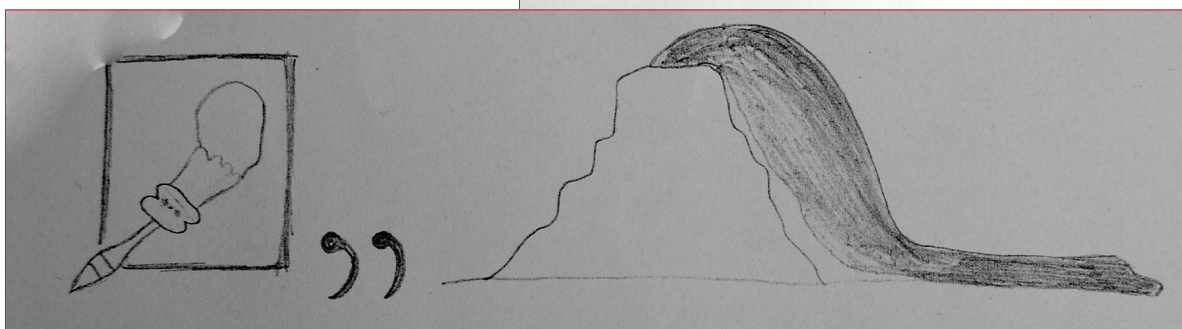
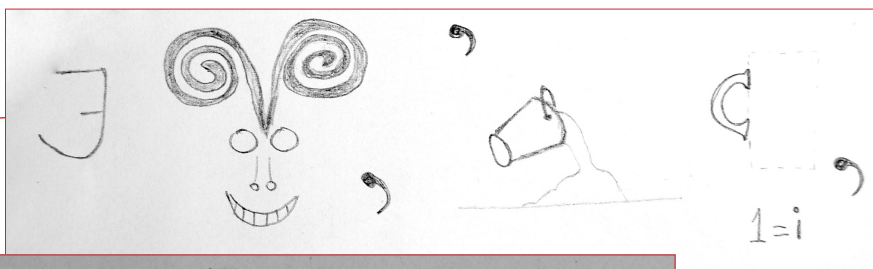
IEVA

Izaicinājums

3x3 jauniešu rota izaicina!

Jaunie rēbusi!

Atbildes iesniedz redakcijā!

Ap gar rota redakcija:

Ieva Krūmiņa (redaktore), Ilze Kuzmina, Līga Andersone, Liene Rokpelne, Baiba Krūmiņa (maketētāja), Varis un Alberts Santi (foto), Uldis Siliņš un Kleopatra (dzeltenās lapas piedzejotāji).

Gaidīsim no tevis stāstus, baumas, jokus un bildes no saieta dzīves pa tālr. 26699767 (Ieva) vai uz ievas.kruminas@gmail.com!

